

1. UVOD

Povrede perifernih nerava kao najčešće povrede savremenog čovjeka zaokupljaju pažnju mnogih istraživača.

Uobičajeni predmeti istraživanja su prevencija, dijagnostika, liječenje i rehabilitacija ovih povreda.

Glavna funkcija perifernih nerava je sprevođenje impulsa od CNS-a ka periferiji i obrnuto. Po svojoj funkciji nervna vlakna su analogna kablovima za vođenje struje, a sastoje se od aksona koji predstavlja centralni dio nerva, te od perineuriuma i epineuriuma koji se nalazi spolja. Svako vlakno je posebno obavijeno endoneurijumom koji mu daje čvrstinu i mehaničku zaštitu. Povrede perifernih nerava dovode do smanjenja ili potpunog gubitka određenih funkcija, što zavisi od stepena oštećenja nerva kao i od toga koja su vlakna više povrijeđena: senzitivna, motorna ili autonomna.

Oštećenje peronealnog živca je u odnosu na ostale periferne nerve relativno česta pojava (zbog svog položaja pri prolazu iz natkoljene jame oko vrata fibule). Najčešće su traumatski uzroci nastanka oštećenja. Ispad funkcije daje oštećenje ekstenzije stopala kao i abdukcije stopala. Stopalo visi i zauzima varus položaj. Kako prividno noga ima veću dužinu pacijent pri hodu podiže nogu u kuku i koljenu da nebi zapinjao o podlogu što nazivamo „pjetlov hod“.

Primarni cilj ovog rada je da utvrdimo mogućnosti fizioterapije kod bolesnika sa povredom perifernih nerava istražujući sve mogućnosti fizikalne medicine i rehabilitacije. Želim ukazati na rehabilitacione procedure i postupke koji se najčešće primjenjuju u liječenju i rehabilitovanju bolesnika sa povredom perifernih nerava. U poglavljima koja govore o određenim vrstama terapije želi se ukazati na pojedinačne vrijednosti svih fizioterapijskih procedura. Statističkim pokazateljima ukazuje se na raznolikost polnih i dobnih grupa, socijalnih kategorija, te zanimanja osoba liječenih i rehabilitovanih u CBR-u Prijedor.